

Sygn. akt V KK 335/12

POSTANOWIENIE

Dnia 4 grudnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Dołhy

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.
po rozpoznaniu w dniu 4 grudnia 2012r.

sprawy M. B.

skazanego z art. 178a § 4 kk

z powodu kasacji, wniesionej przez obrońcy skazanego,

od wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 20 kwietnia 2012 r., utrzymującego w
mocy wyrok Sądu Rejonowego w S.

z dnia 6 lutego 2012 r.,

p o s t a n o w i ł :

- 1. oddala kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża
skazanego.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w S., wyrokiem z dnia 6 lutego 2012 r., skazał M. B. za przestępstwo z art. 178a § 4 k.k. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, ma podstawie art. 42 § 2 k.k. orzekł środek kary – zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat; na podstawie art. 49 § 2 k.k. w zw. z art. 39 pkt 7 k.k. orzekł świadczenie pieniężne w kwocie 1000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w Warszawie.

W apelacji od tego wyroku obrońca oskarżonego zarzucił obrazę prawa materialnego – art. 106 k.k. w zw. z art. 53 § 2 k.k. w zw. z art. 69 § 4 k.k., obrazę

przepisów postępowania – art. 4 w zw. z art. 335 § 1 i § 2 k.p.k. oraz błąd w ustaleniach faktycznych.

Sąd Okręgowy w G., wyrokiem z dnia 20 kwietnia 2012 r., utrzymał w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną.

W kasacji od powyższego wyroku obrońca skazanego zarzucił:

1. rażące naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. 106 k.k. w zw. z art. 53 § 2 k.k. w zw. z art. 69 § 4 k.k. poprzez ich niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęcia, jako okoliczności uzasadniającej niezastosowanie względem oskarżonego dobrodziejstwa w postaci warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności, faktu uprzedniej karalności oskarżonego pomimo, że czyny te w zdecydowanej większości uległy zatarciu,
2. rażące naruszenie art. 366 § 1 k.p.k. polegające na nie wyjaśnieniu przez sądy obu instancji wszystkich istotnych okoliczności sprawy, zwłaszcza poprzez pominięcie dowodu z przesłuchania funkcjonariuszy policji zatrzymujących M. B. i zastąpienie tych zeznań ujawnieniem notatki służbowej, a także poprzez pominięcie w wyroku Sądu Odwoławczego jednoznacznego rozstrzygnięcia w zakresie tego, które z czynów przypisanych wcześniej M. B. uległy zatarciu, pomimo powzięcia w tym zakresie istotnych wątpliwości,
3. rażące naruszenie przepisów postępowania tj. art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 174 k.p.k., przez niedokonanie przez Sąd drugiej instancji rzetelnej i pełnej kontroli instancyjnej polegającej na nieuwzględnieniu naruszenia art. 174 k.p.k. przez Sąd I instancji pomimo poczynienia ustaleń w tym zakresie przez Sąd Odwoławczy,

które to uchybienia miały istotny wpływ na treść orzeczenia.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator Prokuratury Okręgowej wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja obrony, jest bezzasadna w stopniu oczywistym.

Poza formalnym powołaniem się na rażące naruszenie prawa skarga kasacyjna powtarza argumenty, które uprzednio skarżący przytoczył w zwykłym

środka odwoławczym. Treść uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego jednoznacznie przekonuje, że podniesione w apelacji zarzuty zostały przez ten sąd należycie rozpoznane, a następnie wszechstronnie rozważone, do wszystkich istotnych okoliczności i twierdzeń sąd odwoławczy w pełni ustosunkował się.

Uzasadnienie to jest trafne, odnosi się do zarzutów apelacji w takim zakresie, w jakim zostały one postawione. W tych warunkach brak zatem podstaw do przyjęcia, że doszło do niepełnego, czy nierzetelnego rozpoznania środka odwoławczego. Wbrew sugestiom autora kasacji nie można utożsamiać faktu nie podzielenia zasadności podniesionych w apelacji zarzutów, z brakiem ustosunkowania się do zarzutów. Zatem podniesienie tej kwestii w kasacji sprowadza się w istocie rzeczy do żądania ponownego rozpoznania zarzutów stawianych orzeczeniu sądu pierwszej instancji, co jest zabiegiem niedopuszczalnym w postępowaniu kasacyjnym.

Z tych względów, podzielając stanowisko prokuratora zawarte w pisemnej odpowiedzi na kasację, Sąd Najwyższy oddalił kasację w trybie przewidzianym w art. 535 § 3 k.p.k.